

พระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพุลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตีนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

"การตรวจลงตราตาม (๑) ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง''

มาตรา ๔ ให้ยุกเลิกค่าธรรมเนียมในบัญชื่อตราค่าธรรมเนียมและ ค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ค่าธรรมเนียม

(๑) การตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒ (๑) ครั้ง~~ล~~ะไม่เกิน

๕๐๐ ปาท

(๒) อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒ คนละไม่เกิน

മ്രം വിസ

(๓) คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการ ชั่วคราวต่อไปตามมาตรา ๑๕ คนหนึ่ง ครั้งละไม่เกิน

๕๐๐ บาท

(๔) อุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ คนละไม่เกิน

ഗര 1171

(๕) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีก สำหรับการกลับครั้งหนึ่งตามมาตรา ๓๕ คนหนึ่ง ครั้งละไม่เกิน

๕๐๐ ปาท

(๖) คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๔๕ คนละไม่เกิน

be,ooo UIN

ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๔๗

หรือ มาตรา ๕๑

ฉบับละไม่เกิน

&0,000 UM

ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่ เป็นคู่สมรส

หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าว

ที่<mark>มีถิ่นที่อยู่</mark>ในราชอาณาจักร หรือของบุคคล

ซึ่งมีสัญชาติไทยฺ

ฉบับละไม่เกิน

്മെ,000 UNN

๕๐๐ บาท

&,000 UN

๕๐๐ บาท

หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร

เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ (๑) คนละไม่เกิน

ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๕๐ (๒)

ฉบับละไม่เกิน

เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒

ฉบับละไม่เกิน

คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงาน

เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗

คนละไม่เกิน

๒๐๐ บาท"

ผู้**รับสนองพระ**บรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานเบกษา

๒๓ สิงหาคม ๒๕๒๓

ï

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจาก พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้มีการตรวจลงตราหนังสือ เดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทาง แต่ยังไม่ได้กำหนดการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมในการตรวจลงตราในหนังสือเดินทาง ฯลฯ ให้สอดคล้องกับทาง ปฏิบัติอันเป็นหลักสากลที่ปฏิบัติอยู่ในบัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยคนเข้าเมืองเสียใหม่ให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้จัน